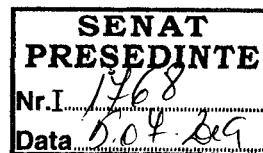
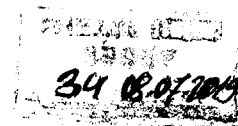

R O M Â N I A

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 5 iulie 2019

Domnului Călin Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

Legii pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative

Vedea
Legea pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative instituie obligația direcțiilor sanitar-veterinare de a încheia contracte de concesiune cu medicii veterinari organizați în condițiile legii, pe o durată de 5 ani, precum și acordarea unei sume lunare, în cuantum de 10.000 de lei, din bugetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA), fiecărui medic veterinar de liberă practică care deține contract pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale a unor activități sanitar-veterinare expres prevăzute prin legea transmisă la promulgare. Necesitatea corelării unor dispoziții din legea menționată cu alte acte normative din domeniu, precum și necesitatea adoptării unei reglementări coerente, clare și predictibile în materie impun reanalizarea de către Parlament a legii în forma trimisă la promulgare.

1. Potrivit art. I pct. 1 din legea transmisă la promulgare, cu referire la art. 15 alin. (2) din O.G. nr. 42/2004, legiuitorul stabilește în concret două modalități alternative prin care direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv direcția sanitar-veterinară a municipiului București, pot acționa pentru a pune în aplicare acțiuni prevăzute în programele naționale specifice: încheierea de contracte de concesiune pe o durată de 5 ani cu medicii veterinari organizați în condițiile legii, sau angajarea de personal sanitar-veterinar propriu, în condițiile legii, în situațiile în care nu se pot încheia contracte cu medicii veterinari, organizați în condițiile legii. Modificările și completările aduse cadrului normativ prin legea transmisă spre promulgare vizează exclusiv varianta asigurării activităților sanitar-veterinare publice pe bază de contract de concesiune, generând confuzie cu privire la posibilitatea efectivă de utilizare a alternativei angajării de personal sanitar-veterinar propriu. Astfel, spre exemplu, dacă pentru contractele de concesiune sunt prevăzute standarde cu privire la raza teritorială minim acoperită, efectivul minim de animale, sau limita maximă de contracte de concesiune la nivel național ce pot fi încheiate de medicii veterinari, pentru alternativa angajării de personal sanitar-veterinar propriu, cu excepția dispozițiilor de la art. 15 alin. (4) din O.G. nr. 42/2004, conform căroră ”activitățile de asistență medical-veterinară sunt asigurate în exclusivitate de serviciile medicale sanitar-veterinare particulare”, a fost omisă indicarea unor criterii și detalii cu privire la modul în care se fac angajările, precum și regimul juridic al acestora.

2. Potrivit art. I pct. 2 din legea transmisă la promulgare, cu referire la art. 15 alin. (7) din O.G. nr. 42/2004, se instituie acordarea către beneficiarii contractelor pentru efectuarea unor acțiuni sanitar-veterinare din exploatațiile nonprofesionale de pe o rază de maximum 30 de km în cadrul căreia există animale care să acopere un număr de minim 300 de UVM, a unei sume lunare de 10.000 de lei pentru transportul probelor, ridicarea produselor și tipizatelor necesare, pentru formarea profesională aferentă activităților contractate, pentru consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentară, bunăstarea și condițiile de biosecuritate, efectuarea catagrafiei animalelor în situații de urgență, precum și pentru inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării.

În conformitate cu art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 acțiunile sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om,

protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, acțiunile prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare, precum și tarifele aferente acestora, în cazul în care sunt realizate de medici veterinari de liberă practică împuterniciți sau, în cazul acțiunilor aprobate pentru animalele sălbatice din fondurile cinegetice, și de către personalul din aceste fonduri, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu excepția programelor cofinanțate și aprobate de către Uniunea Europeană, care se aplică ca atare. În acest context, precizăm că acțiunile sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor sunt aprobate și cuprinse în Anexa nr. 1 a Hotărârii de Guvern nr. 1156/2013, iar tarifele aferente acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în programul anterior menționat sunt prevăzute în Anexa nr. 3 a aceleiași hotărâri de Guvern.

Așadar, potrivit reglementărilor existente, în prezent medicii veterinari de liberă practică împuterniciți sunt plătiți pentru activități sanitar-veterinare publice efectuate în exploatațile nonprofesionale, în baza unui contract de concesiune încheiat cu autoritățile sanitar-veterinare, pentru care tarifele sunt stabilite prin H.G. nr. 1156/2013, sau a unui contract de prestări de servicii.

Prin comparație cu activitățile și tarifele prevăzute la art. 15 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, respectiv prin HG nr. 1156/2013, apreciem că activitățile pentru care se va acorda suma de 10.000 de lei lunar pentru fiecare beneficiar de contract de concesiune dintr-o anumită circumscripție sunt insuficient circumstanțiate, fapt ce poate conduce la abuzuri în aplicarea legii. În acest sens, semnalăm, pe de o parte, caracterul extrem de general al redactării activităților prevăzut la art. 15 alin. (7) - instruirea și formarea profesională aferentă activităților contractate, consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentară, bunăstarea și condițiile de biosecuritate - și, pe de altă parte, posibilitatea ca întreaga sumă să poată fi folosită exclusiv doar pentru una dintre aceste activități. Mai mult, în condițiile în care alin. (7) al art. 15 dispune cu privire la obiectul contractului sub forma "transportul probelor, ridicarea produselor și tipizateelor necesare, instruirea și formarea profesională aferentă activităților contractate, consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentară, bunăstarea și condițiile de biosecuritate,

efectuarea catagrafiei animalelor în situații de urgență, precum și pentru inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării”, iar alin. (10) al aceluiași art. 15 dispune ”contravaloarea manoperei, a analizelor și examenelor de laborator aferente, a produselor biologice, a materialelor și a formularelor tipizate, pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale și comerciale a unor acțiuni de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, inclusiv inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării, este suportată din bugetul Autorității”, este neclar dacă intenția legiuitorului a fost aceea ca, în aplicarea legii, serviciile de catagrafie/inventariere și cele de inspecție și certificare a animalelor destinate sacrificării să facă obiectul unor plăți separate sau să fie considerate a intra în valoarea contractului. La cele anterior expuse se adaugă și faptul că legea nu cuprinde nicio mențiune referitoare la obligația beneficiarilor sumei de 10.000 de lei de a deconta și, mai important, de a justifica modul în care această sumă a fost utilizată. O asemenea obligație ar trebui instituită, cel puțin cu caracter de principiu, prin lege, modalitatea efectivă de realizare putând fi detaliată prin hotărâre de Guvern.

Totodată, apreciem că acordarea sumei de 10.000 de lei lunar, pentru fiecare beneficiar de contract de concesiune dintr-o anumită circumscripție, ar trebui să țină cont de volumul activității medicilor veterinari, astfel încât să nu genereze inechități între medicii veterinari de liberă practică. Adecvarea acestei măsuri legislative la realitate prin elaborarea unei norme clare ar fi de natură să conducă la atingerea efectului urmărit de lege și dezvoltat chiar în expunerea de motive, respectiv cel de a oferi o soluție pentru faptul că anumite circumscripții sanitare „nu mai sunt atractive pentru medicii veterinari de liberă practică și în aceste condiții teritorii întregi din România rămân nesupravegheate epidemiologic de către ANSVSA”. Din această perspectivă, se impune reanalizarea de către Parlament a normei instituite la art. 15 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, astfel încât scopul avut în vedere de legiuitor să fie pe deplin realizat.

În egală măsură, pentru respectarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, așa cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, considerăm că este necesară evaluarea impactului financiar asupra bugetului general consolidat și, de asemenea, se impune ca sursa de finanțare a acestor cheltuieli să aibă un caracter obiectiv și efectiv. Astfel, „constituantul originar nu a avut ca rațiune edictarea art. 138 alin. (5) din Constituție numai în

sensul că, dacă propunerea sau proiectul de lege se va referi la bugetul de stat sau la bugetul vreunui ordonator de credite, cerința constituțională ar fi îndeplinită, ci la faptul că sursa de finanțare indicată să fie în mod real aptă să acopere cheltuiala în condițiile legii bugetare anuale. Prin urmare, textul constituțional se referă la caracterul obiectiv și efectiv al sursei de finanțare și operează cu elemente de certitudine și previzibilitate bugetară, pentru că, în caz contrar, și-ar pierde rațiunea existenței sale normative și, în mod evident, ar exprima un truism, anume că orice cheltuială bugetară se suportă din bugetul de stat” (Decizia nr. 22/2016).

3. Cu privire la dispozițiile art. 15 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, nou introduse, și anume cele referitoare la reorganizarea circumscripțiilor care cuprind exploatații nonprofesionale, în suprafețe cu o rază de 30 de kilometri care să cuprindă un număr de animale ce atinge 300 de UVM (Unități Vită Mare), apreciem că acestea pot crea dificultăți în aplicare în cazul în care numărul de 300 de UVM nu poate fi atins pe o rază de 30 de kilometri, putându-se ajunge la necesitatea relocării anumitor exploatații dintr-o circumscripție în alta. O asemenea operațiune poate fi de natură să genereze dificultăți în practică, cu atât mai mult cu cât alocarea codurilor de exploatație se realizează de Sistemul Național de Identificare și Înregistrare a Animalelor pe baza codului SIRUTA al unității administrativ-teritoriale în care acestea se află.

Mai mult, se impune precizarea că în interiorul perioadei de 5 ani stabilită de legiuitor pentru contractele de concesiune, conform modificărilor aduse art. 15 alin. (2) O.G. nr. 42/2004 prin legea transmisă spre promulgare, există inclusiv posibilitatea înregistrării unor dinamici atipice a efectivelor de animale (spre exemplu, urmare a unor epizootii), cu impact direct asupra numărului de animale și având ca posibil efect scăderea efectivelor, pe o anumită perioadă, sub limita numărului minim de animale de 300 UVM. Mai mult, în situația în care un astfel de eveniment ar avea loc la începutul perioadei de 5 ani vizate, este fezabilă inclusiv ipoteza refacerii efectivelor decimate, condiția privind numărul minim de animale de 300 UVM devenind din nou îndeplinită. Or, în situația în care existența contractului încheiat cu medicul veterinar depinde inclusiv de îndeplinirea condiției privind numărul minim de animale, apreciem că legiuitorul ar fi trebuit să dispună explicit și cu privire la aspectele menționate.

În lipsa unei fundamentări judicioase referitoare la numărul circumscripțiilor necesare, evoluția numărului de animale pe specii raportat la numărul existent, istoricul numărului de locuitori aferent acestor circumscripții, apreciem că se impune reexaminarea acestor dispoziții prin instituirea unor norme clare de natură să asigure aplicabilitatea și viabilitatea unei asemenea măsuri legislative și, totodată, să respecte și exigențele referitoare la fundamentarea soluțiilor legislative și evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări prevăzute de art. 6 și art. 7 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă.

4. Modificările operate de art. II și art. III din legea trimisă la promulgare și anume, modificarea art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, respectiv modificarea art. 6¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, în sensul introducerii referirilor la contractele de concesiune încheiate de medicii veterinari de liberă practică, sunt de natură să genereze neclaritate prin raportare la art. 5 alin. (2), respectiv art. 6¹ alin. (2) din aceste acte normative.

Conform art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 23/2010 „Prin excepție de la prevederile alin. (1), identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor se realizează de către medicii veterinari de liberă practică împuterniciți prin încheierea unui act adițional la contractele de concesiune a activităților sanitar-veterinare publice valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”. Conform art. 6¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 113/2002 „Prin excepție de la prevederile alin. (1), identificarea și înregistrarea bovinelor se realizează de către medicii veterinari de liberă practică împuterniciți prin încheierea unui act adițional la contractele de concesiune a activităților sanitar-veterinare publice valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

Așadar, aceste din urmă dispoziții prevăd în continuare posibilitatea încheierii unor acte adiționale la contractele de concesiune a activităților sanitar-veterinare publice valabile la data intrării în vigoare a celor două ordonanțe de urgență. În condițiile în care potrivit art. IV alin. (2) din legea trimisă la promulgare

„începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi direcțiile sanitar- veterinară și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, atribuie medicilor veterinari organizați în condițiile legii, pe bază de contract de concesiune cu durată de 5 ani, realizarea activităților prevăzute la alin. (2) al art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege”, apreciem că dispozițiile modificate de art. II și art. III din legea supusă reexaminării nu sunt corelate cu dispozițiile mai sus amintite, generând dificultăți în aplicare.

În același timp, pentru operațiunile de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor, ecvideelor, respectiv a bovinelor este introdusă posibilitatea ca aceste operațiuni să se realizeze, pe lângă contractele de servicii și prin „contracte de concesiune, până la finalizarea acestora”. În aceste condiții, art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 23/2010 și art. 6¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 113/2002 devin inaplicabile, din moment ce acestea prevăd acte adiționale la contracte de concesiune, „prin excepție de la prevederile alin. (1)”.

5. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, această profesie este una „liberală și independentă, cu organizare autonomă reglementată”, care este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei, în cadrul forului profesional reprezentat de Colegiul Medicilor Veterinari.

În aceste condiții, apreciem că este necesară și solicitarea avizului Consiliului Economic și Social, potrivit art. 141 din Constituție și a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. f) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social. Potrivit acestor norme, „(1) Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu asupra proiectelor de acte normative inițiate de Guvern sau a propunerilor legislative ale deputaților ori senatorilor. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative. (2) Domeniile de specialitate ale Consiliului Economic și Social sunt: (...) f) cooperăție, profesii liberale și activități independente”.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea unor acte normative.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**